

Yâdın Kaldı

– Aksakal · 14 Haziran 2014

"Söylenmedik kalmışsa sevgiden aşktan yana,
Hep dilimin aczidir, seni unuttum sanma.
Dem geçer, devran döner, her şey yiter zamanla,
Gönlümde tek sen kaldın yaşayan hatıranla."

Gider mi gözlerimden deniz rengi gözlerin,
Arzı saran mehtabın sanki dengi gözlerin.

Bakışında ne sır var, gönüller yakıyorsun?
Duygusuz yüreklere yol bulup akıyorsun.

Bahçelerin gülü sen, bülbülü yalnız sensin,
Bağrı yanık yolcunun nefesinde esensin.

Bir gülüşün şifadır ölmek üzere cana,
Her kifâyet sendedir, inayet senden yana.

Saçlarının telinde bin şafak cümbüşü var,
Anlatacağım seni dilim döndüğü kadar.

Gamzelerine düştüm, çıkarma ordan beni,
Hiç anmamak mümkün mü, gerdanındaki beni?

Dudakların kiraz mı, şeftali mi bilemem,
Gözlerimi kapatsam, hayalimden silemem.

Ya dişlerin; inci mi, binbir ışık hâlesi,
Sanırsın gökten düşen yıldızlar şelâlesi.

Endamındaki âhenk Hacı Arif bestesi,
Seni nasıl anlatır her bestenin güftesi?

Çıkmasaydın yoluma arar bulurdum seni,
Rüyalarım sorar, yazardım hikâyesi.

Biliyorum zor seni yıllarca anlatmak zor,
Dilersen seni benden, geçen yıllarıma sor.

Benliğimde yaşayan efsunlu adın kaldı,
Hayâlimi süsleyen, gün gibi yâdın kaldı.

09.05.2014

Fatih-İST.

Enver Özçağlayan